

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **J. Š.**, bytom K., proti žalovanému: **Riaditeľ ÚVTOS Želiezovce**, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/134/2010-31 z 28.2.2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/134/2010-31 zo dňa 28. februára 2011 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na nové konanie a rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e

Uznesením krajského súdu bolo zastavené konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 27.7.2010 č. ÚVTOS 9-161/21-2010, ktorým nebolo vyhovené žiadosti žalobcu o zahľadanie všetkých doposiaľ uložených disciplinárnych trestov.

Krajský súd dôvodil tým, že z obsahu návrhu žalobcu a spisového materiálu predloženého žalovaným súd zistil a nie je sporné, že žalobca sa domáha preskúmania zákonnosti a zrušenia neformálneho oznámenia žalovaného, t.j. odpovede na jeho žiadosť, ktorou mu žalovaný oznámil, že jeho žiadosť o zahľadanie všetkých doposiaľ uložených disciplinárnych trestov zamieta ako neopodstatnenú i napriek skutočnosti, že od posledného uloženého disciplinárneho trestu v predchádzajúcom ústave dňa 24.6.2009 mu nebol uložený

disciplinárny trest a v ústave žalovaného došlo vplyvom individuálneho pedagogického a psychologického pôsobenia odborného personálu k stabilizácii konania a správania žalobcu, avšak doposiaľ si odsúdený (žalobca) nevytvoril podmienky k zahladeniu uložených disciplinárnych trestov, keďže plnenie úloh vyplývajúcich z programu zaobchádzania v zmysle § 39 písm. c/ zákona nie je vždy na požadovanej úrovni. Zo strany menovaného pasívnou účasťou v procese jeho resocializácie si nevytvoril podmienky k udeľovaniu disciplinárnych odmien.

Žalobca toto oznámenie žalovaného považuje za rozhodnutie podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, avšak súd dospel k záveru, že toto oznámenie žalovaného nemá charakter rozhodnutia, keďže to nevyplýva ani zo šiestej hlavy zák. č. 475/2005 Z.z. a s poukazom na ust. § 100 citovaného zákona sa na rozhodovanie o zahladení disciplinárneho trestu nevťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že v danej veci nie sú splnené podmienky podľa § 247 OSP a bolo potrebné konanie zastaviť. Zákonný dôvod pre tento postup videl súd v podstate v neexistencii spôsobilého predmetu konania, keďže žalobca sa domáhal v predmetnom konaní preskúmania zákonnosti neformálneho oznámenia žalovaného nemajúceho charakter rozhodnutia, a preto i nepodliehajúceho súdneho prieskumu v konaní správneho súdnictva.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca odvolanie a žiadal prvostupňové uznesenie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Podľa žalobcu je rozhodnutie krajského súdu zmätočné a v rozpore s platnou judikatúrou. Skutočnosť, že sa na rozhodovanie o zahladení disciplinárneho trestu nevzťahuje Správny poriadok (hoci aj to považuje žalobca za otázne) samé o sebe ešte nemôže byť dôvodom na zastavenie konania z dôvodu, že rozhodnutie vydané v inom procesnom režime nemožno preskúmať, odhliadnuc od jeho formy (oznámenie). Podľa názoru žalobcu krajský súd vec nesprávne právne posúdil po stránke hmotnoprávnej aj procesnej a jeho odôvodnenie je v rozpore s § 157 ods.1, 2 OSP. Krajský súd tiež znemožnil účastníkovi spravodlivý súdny proces a súdnu ochranu.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie a konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti uzneseniu o zastavení konania je dôvodné.

Podľa dôvodovej časti uznesenia krajského súdu zákonný dôvod pre zastavenie konania videl súd „v podstate v neexistencii spôsobilého predmetu konania, keďže žalobca sa domáhal preskúmania zákonnosti oznámenia žalovaného, nemajúceho charakter rozhodnutia, a preto i nepodliehajúceho súdnemu prieskumu v konaní správneho súdnictva.“ Súd dospel k záveru, že oznámenie žalovaného nemá charakter rozhodnutia, keďže to nevyplýva ani zo šiestej hlavy zák. č. 475/2005 Z.z. a s poukazom na ust. § 100 cit. zákona sa pri rozhodovaní o zahľadení disciplinárneho trestu nevzťahuje predpis o správnom konaní.

Odvolačný súd sa s uvedeným právnym posúdením veci (preskúmateľnosti oznámenia) nestotožňuje.

Odvolačný súd s poukazom na § 244 ods. 3 OSP podčiarkuje, že rozhodnutiami správnych orgánov (pre účely konania podľa V. časti OSP) rozumejú nielen rozhodnutia vydané v správnom konaní, ale aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických a právnických osôb priamo dotknuté. Odvolačný súd nemá pochybnosť o tom, že oznámenie o rozhodnutí príslušného orgánu o tom, že nevyhovuje žiadosti o zahľadenie disciplinárnych trestov, je rozhodnutím vydaným v oblasti verejnej správy a je rozhodnutím, ktorým môžu byť priamo dotknuté právom chránené záujmy osoby žiadajúcej o zahľadenie disciplinárnych trestov. Už zo samotného znenia písomnosti z 27.7.2010, ktorú príslušný orgán zaslal žalobcovi pod č. ÚVTOS – 9 – 161/21 – 2010 vyplýva, že ide o písomnosť, ktorá, hoci nie je označená ako „ROZHODNUTIE“, má znaky rozhodnutia: Obsahuje označenie veci: - Vec: ods. J. Š., odpoveď na žiadosť – zaslanie, a časť, kde sa uvádza, že na základe žiadosti o zahľadenie všetkých doposiaľ uložených disciplinárnych trestov počas výkonu trestu v zmysle § 61 ods. 1 a ods. 4 zák. č. 475/2005 Z.z. sa oznamuje nasledovné: „ Vašu žiadosť o zahľadenie zamietam ako neopodstatnenú“. Uvedené spĺňa obsahové náležitosti výroku rozhodnutia, za ktorým nasleduje odôvodnenie.

Písomnosť neobsahuje poučenie o opravnom prostriedku, čo však samé o sebe neznamená, že vzhľadom na jeho obsah nemôže byť považované za rozhodnutie, ktoré sa priamo dotýka oprávnených záujmov žiadateľa. Preto, ak krajský súd konanie o preskúmanie takého rozhodnutia zastavil, zabránil žalobcovi domáhať sa súdnej ochrany podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy SR a § 244 ods. 3 OSP v spojení s § 247 ods. 2, 3 OSP. Odvolačný súd preto uznesenie o zastavení konania zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. októbra 2011

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková